

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Bálint János ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Bakacsi Mónika jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Csongrád Megyei Bíróságon 3.K.22.146/2007. számon indított és ugyanezen bíróság 2008. december 15-én kelt 3.K.22.146/2007/32. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 33. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Csongrád Megyei Bíróság 3.K.22.146/2007/32. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 300.000 (háromszázezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 2.028.400 (kettőmillió-huszonnyolcezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a tulajdonában álló forráskúti ingatlanon növényház és gazdasági épület építésébe kezdett, amelyhez a Földművelésügyi- és Vidékfejlesztési Minisztériumtól pályázat alapján 2002-2004 évekre 135.226.000 Ft + áfa összegű támogatást igényelt. A kivitelezés lebonyolítására 2002. augusztus 21-én generálépítési szerződést kötött a ... Kft-vel (továbbiakban Kft.). Az első fokú adóhatóság a felperesnél 2002 évre személyi jövedelemadó, míg 2000-2004 évekre általános forgalmi adó adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott le. Vizsgálta a Kft. által kibocsátott és a felperes által befogadott 2002 évi és 2003. I-II. negyedévi számlák tartalmát, a visszaigénylés jogosultságát. Bizonyítási eljárás alapján megállapította, hogy ezek a számlák nem felelnek meg a jogszabályi előírásoknak. Nem tekinthetők az adó összegét hitelesen igazoló bizonylatnak, mivel a gazdasági esemény, a beruházás nem a számlákban feltüntetett szerződő felek között jött létre, az épületek kivitelezésében a Kft., mint

generálkivitelező nem vett részt, csak számlákat bocsátott ki. Az első fokú adóhatóság határozatával a felperes terhére általános forgalmi adó adónemben 2000 év és 2003. I-II. negyedévére vonatkozóan összesen 33.806.000 Ft adókülönbözetet állapított meg, valamint 16.903.000 Ft adóbírságot és 17.077.000 Ft késedelmi pótlékot számított fel.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 1559234771 számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta azzal, hogy a Kft. a beruházásban gazdasági szereplőként ténylegesen nem vett részt, csak a számlákat állította ki.

A felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését, a megállapított általános forgalmi adó, bírság és késedelmi pótlék törlését kérte azzal, hogy az alperes a tényállást nem tárta fel, a bizonyítékokat nem megfelelően értékelte, a gazdasági esemény a Kft.-vel kötött szerződés alapján ment végbe, és a szerződés is rögzíti az alvállalkozók igénybevételeének lehetőségét.

Az első fokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletében kifejtette, hogy az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (továbbiakban Áfa tv.) 32. § (1) bekezdés a) pontja, 35. § (1) bekezdés a) pontja szigorú előírásokat tartalmaz az előzetesen felszámított általános forgalmi adó levonására vonatkozóan. A levonás feltétele olyan számla, amely a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (továbbiakban Sztv.) 166. § (1) bekezdésében foglalt alaki, tartalmi kellékekkel rendelkezik és ezek alapján hiteles dokumentumnak minősíthető.

Az alperes nem vitatta a beruházás tényleges megvalósulását, azt kellett vizsgálni, hogy a Kft., mint generálkivitelező a beruházás irányításában, a munkálatokban, a kivitelezésben részt vett-e, vagy csak szerepe a számlák kiállítása volt. Az első fokú bíróság is bizonyítottanak találta, hogy a beruházást döntő részben ténylegesen az Sz. Kft. végezte. A felperes által csatolt szállítólevelek értékadatakat nem tartalmaztak, ezek hiányában, pedig utólagosan az egyes számlákhoz hozzárendelés már csak önkényes és feltételezésen alapulhat. A felperes által becsatolt magánszakértői véleményeket a fél személyes előadásaként lehet és kell értékelni.

Az első fokú bíróság utalt ... eltérő tanúvallomásaira, a bizonyítandó tény alátámasztására. Az építési napló eltérő adatai és bejegyzései is megkérdőjelezzik annak hitelességét. Az építésen alkalmazott felelős műszaki vezető személyével kapcsolatban az érintettek ellentétes nyilatkozatokat tettek.

Mindezek alapján az első fokú bíróság megállapítása szerint az alperes határozata nem volt jogszabálysértő, a felperes a Kft.

részéről kiállított számlák alapján az általános forgalmi adó levonási jogát jogszerűen nem gyakorolhatta.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve annak hatályon kívül helyezését és az adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezését, vagy az első fokú bíróság új határozat hozatalára utasítását. A jogerős ítélet hiányosan felderített tényállás és a bizonyítékok helytelen, egyoldalú mérlegelésén alapul. A szerződés az abban szereplő felek között ment teljességbe, a Kft. jogosult volt alvállalkozók igénybevételére. Ezt igazolják a becsatolt számlák és szállítólevelek is. A Kft. maga is végzett munkálatokat (tereprendezés), az Sztv. a felperesre, mint családi vállalkozóra nem alkalmazható.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az első fokú bíróság helyesen utalt arra az általános forgalmi adó visszaigénylésének jogszerűségével kapcsolatban kialakított közigazgatási bírósági gyakorlatra, mely szerint csak a tartalmilag és formailag hiteles számla alapján gyakorolható az Áfa tv. 32. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az adó-visszaigénylés. E körben a felperes tévesen hivatkozott arra, hogy mint családi vállalkozóra, az Sztv. szabályait nem lehet alkalmazni. Az Sztv. szabályait ugyanis valamennyi számla vonatkozásában alkalmazni kell függetlenül attól, hogy annak ki a befogadója.

A Legfelsőbb Bíróság szerint az első fokú bíróság a tényállás minden releváns elemét feltárta, hiányosság vagy iratellenes megállapítások nem tapasztalhatók. A bizonyítékok értékelése, mérlegelése körében a Legfelsőbb Bíróság hivatkozik arra, hogy a felülvizsgálati eljárásban - annak rendkívüli perorvoslati jellegéből adódóan - a bizonyítékok újraértékelésére és felülmérlegelésére általában nincs mód. Erre csak akkor van lehetőség, ha a jogerős határozatot hozó bíróság a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelte. A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy az első fokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bizonyítékokat megfelelően, a fenti hibáktól mentesen értékelte és határozatát a Pp. 221. § (1) bekezdése szerint megfelelően indokolta. A bizonyítékok okszerű mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a gazdasági esemény a valóságban nem a felperes és a generálkivitelező Kft. között jött létre. A Kft. "szerepe" csak a számlák kiállítására korlátozódott, így jogszerűen nem alapozhatta meg a felperes áfa-visszaigénylését.

E körben a Legfelsőbb Bíróság is utal az első fokú bíróság által hivatkozottakra: a tanú eltérő nyilatkozataira, az építési napló és a számlák időpontjának eltérésére, a műszaki vezető személyének bizonytalanságára, a számlák és szállítólevelek beazonosíthatatlanságára, stb. Az első fokú bíróság a Pp. 177. §-ára figyelemmel arra is helytállóan mutatott rá, hogy a felperes által csatolt szakértői vélemény, mint a felperes nyilatkozata értékelhető. Helyesen utalt az ebben fellelhető bizonytalanságokra és feltételezésekre is.

Abból a körülményből, hogy a Kft. az adott megyében vagy régióban hasonló építkezési tevékenységet folytat, nem következik az, hogy a felperes esetében is megállapítható az áfa-levonás jogszerűsége. Az alperes széleskörű bizonyítási eljárás alapján feltárta, hogy a Kft. nem rendelkezett megfelelő személyi és tárgyi feltételekkel a perben vitatott munkák elvégzésére.

A fentiekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a felperes felülvizsgálati kérelmét megalapozatlannak ítélte, ezért az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

Budapest, 2009. július 9.

Dr. Madarász Gabriella sk. tanácselnök, Dr. Hajnal Péter sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró